

Brez besed

»Adijo Črt, se vidimo!« To so bile zadnje besede, ki sem jih, ko sem odhajal iz aerokluba, izrekel Črtu, letalskemu prijatelju, učitelju, vzorniku, pa tudi uspešnemu inovatorju, inženirju, predvsem pa Človeku z veliko začetnico. Črt mi je samo brez besed pokimal, kot je znal le on in marsikdaj s tem povedal več, kot da bi karkoli izrekel.

Brez besed smo ostali člani aerokluba Celje, ko smo izvedeli, da je naš Črt poletel na svoje jadranje v neskončnost.

Moji prvi spomini na Črta so, ko sem kot 15 letni nadobudni najstnik prišel v naš aeroklub, kjer je bil on z nekaj več leti že vzornik in pravi jadralni as v škornjih britanskih vojnih pilotov in me popeljal na prvo jadranje, ki ga ne bom nikoli pozabil. Kot ne bom nikoli pozabil, da me je kot pilot vlečnega letala »pošlepal« na prvo samostojno jadranje, ki se je samo po njegovi zaslugi izkušenega mentorja končalo srečno. Vlečno letalo je po vzletu izgubilo moč in mi izginilo iz pogleda. Seveda sem okamenel, pa se je Črt v Super Cubu kar naenkrat spet pojavil pred mano, ostro zavil levo in me v spuščanju privlekel v smer letališča, kjer sva oba varno pristala. Pritekel je k meni, se mi brez besed nasmehnil in odšel.

Ko pomislim na tiste čase, ga vidim v naši »čumnati« - sobici v kotu hangarja, kako s spajkalnikom v roki ustvarja prve elektronske variometre iz katerih je nastalo pionirsko podjetje, eno prvih v svetu za izdelavo elektronskih naprav za jadralna letala. Tudi z njegovim velikim doprinosom jadravno letenje ni več takšno, kot je bilo, čeprav je Črt ostal zvest osnovnemu elementarnemu letenju in je celo radijsko postajo redko uporabljal. Kot je bil sam tih in zadržan, je užival v tistem športu višin in na mnogo področjih brez velikih besed in hvale prijadrал najdlje in najvišje. V državi je bil med prvimi, ki so osvojili najvišje jadralsko priznanje zlati C s tremi diamanti, na tekmovanjih je bil vedno med uspešnejšimi, v poslovnem svetu

je bil med prvimi zasebniki in v Celju je imel prvi svoje jadralno letalo. Zaposlil je vsakega fanta, ki je pokazal zanimanje za njegovo delo in veliko med njimi je pri njem našlo svoj poklic.

V letih druženja se je nabralo veliko anekdot in lepih spominov, ki ne bodo nikoli zbledeli. Številni pikniki in druženja, številni nasveti in pomoč, ki jo je nudil vsem, ki so jo potrebovali, tako v zraku, kot v življenju, bodo ostali v naših spominih za vedno.

Zato je novica o Črtovem odhodu udarila med nas, kot strela iz jasnega neba. Za nas, ki smo ga poznali, je bila to novica, ki je nismo mogli sprejeti in ji še danes najraje ne bi verjeli. Pa vendar smo tu, da še enkrat povemo Črtu, da ga bomo pogrešali! Seveda bodo spomini in impresije vedno ostali z nami. Črt pa bo nekje nad nami »centriral« najboljši vzgornik in v tem neizmerno užival. Mogoče ga bo kdo od nas celo zagledal, ampak Črt kot vedno jadra z ugasnjeno postajo. Ko bomo pomislili na to, bomo tudi mi srečnejši in malo svobodnejši.

Kaj bi rekel Črtu, če bi vedel, da je bilo tisto najino srečanje zadnje srečanje v tem prostoru in času? Tisti, ki ste ga dobro poznali, boste razumeli, da bi mu še enkrat rekel:

»Adijo Črt, se vidimo!« In vem, Črt se samo nasmehne, brez besed.